

تماشای فیلم با موبایل خاموش

1 خرداد 1403

چهار سال پیش از آغاز دوران ریاست جمهوری آقای رئیسی پیگیر افکار و رفتار و گفتار ایشان بودم. چهار سال صبر کردم و اطمینان داشتم که به حقمان و ریاست ایشان بر جمهوری اسلامی خواهیم رسید. آن شبی که این اتفاق افتاد، چقدر خدا را شکر کردم که بالاخره حق به حقدار رسید.

هر چه از ایشان بگویم کم گفته‌ایم و هر آنچه هم بگویم اضافه‌گویی است چرا که در همین مدت تمام مردم ایران خصوصیات منحصر به فرد ایشان را درک کردند؛ از تدبیر و مردم‌داری و دلسوزی‌شان تا تلاش بی‌وقفه‌شان که مثال زدنی است. تنها در شخصیت‌هایی مثل حاج قاسم سلیمانی و مقام معظم رهبری و تعداد انگشت شمار شخصیت تاریخی، تلاش شبانه‌روزی بی‌ادعای ایشان را می‌توان یافت. گرچه خصوصیتی که خود مردم آنها را درک کرده‌اند نیاز به گفتن و تکرار ندارد.

این از خوش‌اقبالی من بود که هر وقت ایشان اهالی فرهنگ و هنر را دعوت می‌کرد، گوشه و کناری من را هم جا می‌دادند. دو سال قبل در افطاری که در حیاط ریاست جمهوری برگزار شد من جزو سخنرانان بودم و از شهدا گفتم و به جملات حضرت علی(ع) استناد کردم.

پس از مراسم افطار با محبت از صحبت‌های نقل شده تعریف کردند و گفتند کاش از شهدا بیشتر گفته بودید. من از سینمای دفاع مقدس گفتم و ایشان هم فرمودند نگران نباشید، همه چیز درست می‌شود و البته با تأکید و به درستی عنوان کردند که هیچ‌کس به اندازه سینماگران دفاع مقدس نمی‌تواند به این عرصه کمک کند. با مهربانی گفتند این شما هستید که باید بسازید و به مدیران اکتفا نکنید.

در آخرین افطاری با اهالی فرهنگ و هنر، من سخنرانی نکردم. اما قسمت‌مان شد که روزه‌شان را با ما افطار کنند. عموماً هر جا صندلی خالی بود می‌نشستند و پرهیز داشتند از نشستن در جایی که به طور ویژه برای ایشان در نظر گرفته شده بود. من را که دیدند با لحن صمیمانه‌ای گفتند «**چطوری خانم بسیجی؟**» مهر کلامشان خیلی بر دلم نشست. از فیلم آخرم گفتم و تقاضا کردم در صورت امکان آن را ببینند. آقای اسماعیلی قول دادند که نسخه‌ای از فیلم را به دست‌شان برسانند. پس از قول مساعد وزیر فرهنگ، به رئیس جمهور گفتم خواهشم این است که با موبایل خاموش و با دقت فیلم را ببینید. با خنده گفتند من برای سینما و دیدن فیلم احترام قائلم و همیشه در جریان تماشای فیلم موبایلم خاموش است، مطمئن باشید درست می‌بینم.

در ادامه از کار بعدی‌ام جويا شدند و گفتم که قرار است در محور مقاومت فیلم بسازم. با محبت، ان‌شاءاللهی گفتند و تشویق کردند که حتماً بسازمش. یکی از شاخصه‌های آقای رئیسی این بود که در مکالمه با هر کسی در حد و اندازه همان آدم قرار می‌گرفت. در گفت‌وگو با کارگر یک چاپخانه، هم تراز او می‌شد و در گفت‌وگو با اهالی فرهنگ و هنر آگاهانه و خردمندانه ولی با تواضعی یک دست و مشترک هم‌کلام می‌شد.

در این دو روز مدام فکر می‌کنم که چه موهبتی را از دست دادیم. گرچه امثال آقای رئیسی داریم و من امیدوارم بموقع در جای خودشان قرار بگیرند. امیدوارم مردم هوشیار باشند و در انتخابات پیش رو آگاهانه کسی را انتخاب کنند که این مسیر بدون وقفه ادامه پیدا کند. البته ملتی که من در این شب پر واهمه دیدم اطمینان دارم این دست‌هایی که به دعا به آسمان بلند بود ناامید نخواهند شد و در انتخابات به کسی رأی خواهند داد که همتراز و همیار آقای رئیسی باشد. به امید خدا کسی را انتخاب خواهیم کرد که ادامه دهنده راه ایشان باشد.

با همه غمی که برای از دست دادن چنین شخصیتی داریم، از سویی خوشحالم که آقای رئیس جمهور بالاخره پاداش تمام زحمات، پاکدلی و پاکدستی و عشق به خدمت مردم را گرفت و بهترین سرنوشت نصیبش شد؛ شهادت در شامگاهی که در کنار مردم ایران تمام آزاده‌های جهان برای او دعا کردند.

— انسیه شاه‌حسینی